

14 IULIE

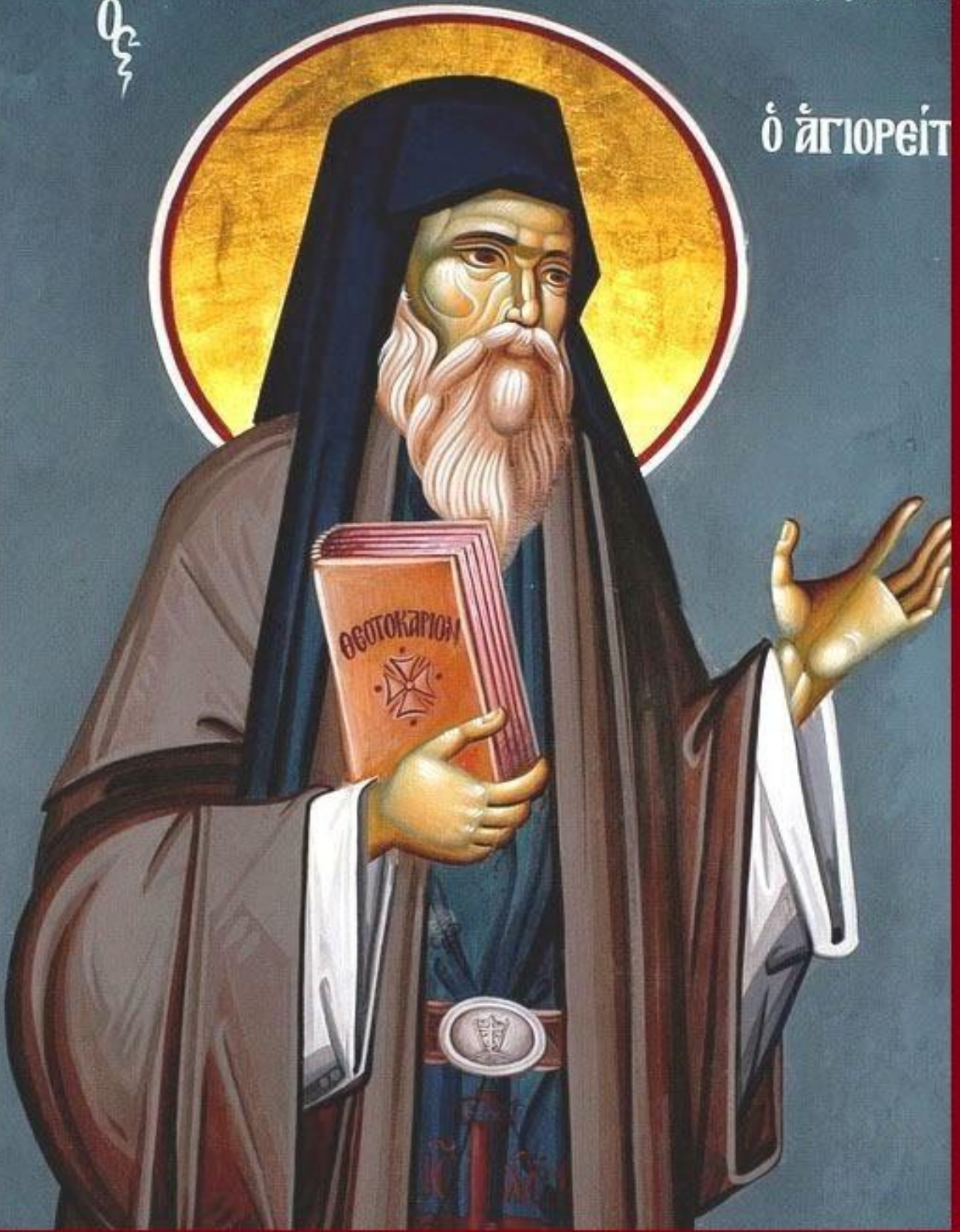
**PARACLISUL
SF. CUVIOS
NICODIM
ATHONITUL
DE LA
KAPSALA-ATHOS**

PARACLISIER-GR

Ὁ Ἅγιο

ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ

ὁ ἅγιος

Παράκλησις ὁσ. ΝΙΚΟΔΗΜΟΥ τοῦ Ἁγιορείτου

Ποίημα Γερασίμου Μοναχοῦ Μικραγιαννανίτου

Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως τὸ Κύριε Εἰσάκουσον,
μεθ' ὃ τὸ Θεὸς Κύριος, ὡς
συνήθως. Εἶτα τὰ παρόντα Τροπάρια.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τοῦ Παρακλήτου δεδεδυμένος τὴν χάριν, σοφίας
θείας ὑποφήτης ἐδείχθη καὶ διδασκῶν ἐνθέων θεῖον
ὄργανον· ὅθεν ἡμᾶς λύτρωσαι, σοφισμάτων τοῦ
πλάνου, φωτισμὸν αἰτούμενος καὶ διόρθωσιν βίου,
τοῖς προσιοῦσι, Πάτερ, εὐλαβῶς, τῇ σῇ πρεσβείᾳ,
Νικόδημε Ὅσιε.

Δόξα. Τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσωμέν ποτε Θεοτόκε, τὰς δυναστείας
Σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰμὴ γὰρ Σὺ προΐστασο
πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο, ἐκ τοσοῦτων
κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρους; οὐκ
ἀποστῶμεν, Δέσποινα, ἐκ Σοῦ· Σοὺς γὰρ δούλους
σώζεις αἰεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ὁ Ν' (50) Ψαλμός.

Εἶτα ψάλλομεν τὸν Κανόνα, οὗ ἡ ἀκροστιχίς: «Φῶς μοι αἶτει, Νικόδημε Πάτερ. Γερασίμου».

Ὦδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Φωτὶ τῶν ἀγίων σου πρεσβειῶν, Νικόδημε Πάτερ, τοῦ νοός μου τὸν σκοτασμὸν καὶ τὴν ἀθυμίαν τῆς ψυχῆς μου, ὡς συμπαθῆς διασκέδασον δέομαι.

Ως ἔχων τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ, πλουσίως τὰ ρεῖθρα, θεοφόρε, ἐν τῇ ψυχῇ, τοὺς ἄνθρακας σβέσον τῶν παθῶν μου, τῇ ἐπομβρία τῶν σῶν ἀντιλήψεων.

Σοφίας ὧν ἔμπλεως θεϊκῆς, σοφῶς με βαδίζειν, ἐνταλμάτων τῶν τοῦ Θεοῦ, τὴν τρίβον ἐνίσχυσον, παμμάκαρ, ταῖς πρὸς Θεὸν σου πρεσβείαις, Νικόδημε.

Θεοτοκίον.

Μὴ φλέξας τὴν μήτραν Σου οἶα πῦρ, ὑπάρχων ὁ Λόγος, ἐκ Σοῦ τίκτεται ὡς βροτός· διό μου κατάφλεξον, Παρθένε, τῶν λογισμῶν τῆς κακίας πᾶν βλάστημα.

Ὦδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Οὐρανόθεν ἐδέξω χάριν πολλήν, Ὅσιε, ὅθεν Ἐκκλησίας ἐδείχθης φωστὴρ νεόφωτος· διὸ καταύγασον, ταῖς φωτοφόροις λιταῖς σου, ἡμῶν τὴν διάνοιαν, Πάτερ Νικόδημε.

Ἰσχὺν θείαν παρέχει βίβλος ἡ σὴ, Ὅσιε, ἡ πρὸς ἀοράτους πολέμους ἡμᾶς ἀλείφουσα· καὶ νῦν ἐνίσχυσον, πρὸς συμπλοκάς νοουμένας, τοὺς σὲ μακαρίζοντας, Πάτερ Νικόδημε.

Ἀθλητῶν τοὺς ἀγῶνας, περιφανῶς ἦνεσας, ὅθεν ἐναθλεῖν με νομίμως ἐνθέοις σκάμμασιν καὶ νοῦν τηρεῖν καθαρὸν, ταῖς προσβολαῖς τοῦ Βελίαρ, Πάτερ, ἐνδυνάμωσον τῇ προστασίᾳ σου.

Θεοτοκίον.

Ἰλαστήριον θεῖον, ὡς ἀληθῶς πέφηνας, τέξασα σαρκὶ ἀπορρήτως, τὸν πάντων Κύριον, τὸν λυτρωσάμενον ἐκ τῆς ἀρχαίας κατάρας, τοὺς Σὲ μεγαλύνοντας, Παρθένε Ἄκραντε.

Διάσωσον, ταῖς πρὸς Θεὸν σου, Νικόδημε, ἱκεσίαις, πάσης βλάβης καὶ ἐπηρείας τοῦ ὄφεως, τοὺς σὲ διδάσκαλον, Πάτερ, πλουτοῦντας.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ, πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Κάθισμα. Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Παθῶν ψυχικῶν ἀπάλλαξον, Νικόδημε, καὶ δίδου ἡμῖν ζηλοῦν ἀεὶ τὰ κρείττονα καὶ τὸν βίον ἐνάρετον, τοῖς ἐγκύπτουσι, Πάτερ, τοῖς βίβλοισι σου, ἐξ ὧν πηγάζει ζωῆς γλυκασμὸς, εὐφραίνων καὶ τέρπων τοὺς θεόφρονας.

ᾠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Τῆ μελέτη τῆς Κλίμακος, ἦν Ἁγίῳ Πνεύματι, Πάτερ, ἔπηξας, ἀναβίβασον, Νικόδημε, τὰς ψυχὰς ἡμῶν πρὸς θεῖον ἔρωτα.

Ἐξ ἐχθρῶν ἐπιθέσεως, ἀοράτων πάντας ἀτρώτους φύλαττε, τοὺς τὰς θείας ὑποθήκας σου, ὡς ἀσπίδα θείαν Πάτερ ἔχοντα.

Ἰλασμόν ἡμῖν αἴτησαι καὶ φωτὸς ἀϋλου θείαν ἐπίλαμψιν, τοῖς προστρέχουσι, Νικόδημε, τοῖς σοῖς φωτοφόροις λόγοις πάντοτε.

Θεοτοκίον.

Νόμῳ θείῳ ὑπόταξον, τῆς σαρκὸς μου, Δέσποινα τὰ κινήματα καὶ τὸν νοῦν μου ἀναπτέρωσον, πρὸς ἀγάπην θείαν τοῦ Παντάνακτος.

ᾠδὴ ε'. Φώτισον ἡμᾶς.

Ἰθυνον ἡμᾶς οὐρανόθεν, Πάτερ Ὅσιε, πρὸς τὸν φόβον τοῦ Θεοῦ τὸν ἀληθῆ, ὡς διδάσκαλος ἡμῶν λόγοις καὶ πράξεσι.

Κύματα δεινῶν περιστάσεων κατεύνασον, ἀπειλοῦντα ἡμῖν ὄλεθρον, σοφὴ, καὶ γαλήνην τῇ ζωῇ ἡμῶν πρυτάνευσον.

Ὅλος γλυκασμὸς, ὁ σὸς λόγος πέλει, Ὅσιε· ὅθεν δίωξον πικρίαν τῶν παθῶν, κατασχοῦσαν τὴν καρδίαν μου, Νικόδημε.

Δύναμιν, Ἀγνή, τῆ ψυχῆ μου δίδου πάντοτε, τοῦ πατεῖν τὰς τοῦ δολίου προσβολὰς καὶ ἀμέμπτως διανύειν τὰς ἡμέρας μου.

ᾠδὴ στ'. Τὴν δέησιν.

Ἡλίου τοῦ νοητοῦ ταῖς ἀκτῖσι, λαμπρυνόμενος τὸν νοῦν, θεηγόρε, φωτολαμπεῖς ἡμῖν ἔλιπες βίβλους, ἀπελαυνούσας παθῶν τὴν σκοτόμαιναν· ἀλλ' ὦ Νικόδημε σοφέ, πρὸς φωτὸς ἡμᾶς ἔργα κατεύθυνον.

Μηδόλως τοῖς αἰσθητοῖς προσανέχειν, καταξίωσον ἡμῶν τὰς αἰσθήσεις, ὁ καταλλήλως ἐν τεύχει οἰκείῳ, τὴν φυλακὴν τῶν αἰσθήσεων, Ὅσιε, διδάσκων στόματι σοφῶ, θεηγόρε παμμακάρι Νικόδημε.

Ἐνθέως τῆς ἀρετῆς διανύειν, τὰ γυμνάσματα ἐνίσχυσον, Πάτερ, τοὺς μελετῶντας τὴν θείαν σου βίβλον, ἥνπερ προσφόρως ὠνόμασας, Ὅσιε, Γυμνάσματα Πνευματικά, θεηγόρε παμμακάρι Νικόδημε.

Θεοτοκίον.

Παθῶν με τῶν ἀκαθάρτων, Παρθένε, συνθλιβόντων τὴν ἀθλίαν ψυχὴν μου καὶ συνωθούντων πρὸς ὄλεθρον, Κόρη, τῆ ρυπτικῆ Σου πρεσβεία ἐκκάθαρσον καὶ καθαρὸν με τῷ Κριτῇ καὶ Υἱῷ Σου παράστησον δέομαι.

Διάσωσον, ταῖς πρὸς Θεὸν σου, Νικόδημε, ἱκεσίαις, πάσης βλάβης καὶ ἐπηρείας τοῦ ὄφραως, τοὺς σὲ διδάσκαλον, Πάτερ, πλουτοῦντας.

Ἄκραντε, ἢ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἑσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκούσα δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρρησίαν.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Ἀπ' οὐρανοῦ δεδεγμένος τὸ χάρισμα, τῆς εὐσεβείας διδάσκαλος πέφηνας· διό με συνέτισον, πάνσοφε, τῶν διδαχῶν σου τῶν θείων συντάγμασιν, ὁσίως βιώσαι, Νικόδημε.

Προκείμενον. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου Αὐτοῦ.

Στίχ. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Ἐἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς. Πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ Πατρὸς μου καὶ οὐδεὶς ἐπιγινώσκει τὸν Υἱὸν, εἰμὴ ὁ Πατήρ, οὐδὲ τὸν Πατέρα τις ἐπιγινώσκει, εἰμὴ ὁ Υἱός, καὶ ᾧ ἂν βούληται ὁ Υἱὸς ἀποκαλύψαι. Δεῦτε πρὸς με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς. Ἄρατε τὸν ζυγὸν μου ἐφ' ὑμᾶς, καὶ μάθετε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι πρᾶός εἰμι, καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ, καὶ εὐρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν. Ὁ γὰρ ζυγὸς μου χρηστός, καὶ τὸ φορτίον μου ἕλαφρόν ἐστιν.

Δόξα. Ταῖς τοῦ Σοῦ Ὁσίου πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου καὶ κατὰ τὸ πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν Σου, ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Νέον ἄστρον πέφηνας, τῇ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ, ἐν Ἄθῳ, Νικόδημε, βίον βιωσάμενος τὸν ἰσάγγελον· καὶ φωτὶ, Ὅσιε, τῶν σῶν διδαγμάτων, καταυγάζεις τὰς ψυχὰς ἡμῶν, χάρις πλουσία γάρ, Πάτερ, τοῖς σοῖς χεῖλεσι κέχυται· διὸ ἐκδυσωποῦμεν σε, ρᾶνον ἡμῖν ἄνωθεν, Ἄγιε, ταῖς σαῖς ἰκεσίαις, τοὺς θείους οἰκτιρμοὺς παρὰ Θεοῦ, ὡς τῆς ἐνθέου χρηστότητος, μύστης ἐνθεώτατος.

Ὠδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Απαθείας πρὸς τρίβον, ἐκ παθῶν ἀνοδίας ἡμᾶς ἀνθέλκυσον, ὁ λόγῳ ἀναπτύσσων, τῶν ἀρετῶν τὸ κάλλος, θεηγόρε Νικόδημε, τὴν ἀμορφίαν ἡμῶν ἐκ τῶν ψυχῶν ἐξαίρων.

Τῶν Ὁσίων Πατέρων, τὰς σοφὰς ὑποθήκας, Πάτερ, ἀνέπτυξας, ἐν ταύταις οὖν ρυθμίζειν ἡμῶν τὴν πολιτείαν, θεαρέστως ἀξίωσον, ὡς ὑποφήτης σοφός, ζωῆς τῆς μακαρίας.

Εν φωτὶ τῷ ἀϋλῳ, μελετῶν καὶ συγγράφων ζωῆς τὰ ῥήματα, ψυχῆς ἡμῶν τὸν πόνον, πρὸς κτῆσιν τῶν

κρειπτόνων διεγείρεις, Νικόδημε, καὶ ραθυμίας δεινῆς τὴν νέκρωσιν διώκεις.

Θεοτοκίον.

Ῥώμην δίδου μοι, Κόρη, κατὰ πάσης μανίας τοῦ παναλάστορος· καὶ ἴθυνον τὸν νοῦν μου, πρὸς φόβον τοῦ Υἱοῦ Σου, ὡς ἂν πάσας ἐκκρούσωμαι, τὰς τῶν παθῶν προσβολὰς καὶ ζήσω ἐναρέτως.

Ὦδὴ ζ'. Τὸν Βασιλέα.

Γλώσση ἁγία νόμους ἐκθέμενος θείους, πάσης λύτρωσαι ἡμᾶς παρανομίας, τοὺς τρυφῶντας, Πάτερ, τοῖς θείοις τεύχεσί σου.

Ἐξ ὕψους, Πάτερ, δίδου ἡμῖν ἀοράτως, φῶς καὶ σύνεσιν κατανοεῖν καὶ πράττειν, τὰ καθοδηγοῦντα τοὺς τρίβους σωτηρίας.

Ῥήσεσι, Πάτερ, τῶν ἱερῶν σου χειλέων φωτιζόμενοι, Νικόδημε, τῆς πλάνης καὶ τῆς ἀθυμίας, διώκομεν τὸ νέφος.

Θεοτοκίον.

Ἄνερμηνεύτως τὸν Ποιητὴν τετοκυῖα, ἐκκαλούμενον ἡμᾶς πρὸς ἀφθαρσίαν, ῥῦσαι με, Παρθένε, φθορᾶς καὶ ἀμαρτίας.

ᾠδὴ Θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Σοφίας ἡμᾶς πλησον, Νικόδημε, τῆς θείας, ὡς τῆς σοφίας θεόφθογγον ὄργανον καὶ σοφισμάτων ἐκλύτρωσαι τοῦ ἀλάστορος.

Ἰάματα βλυστάνει, Πάτερ, ὁ σὸς λόγος, ταῖς ἀσθενούσαις ψυχαῖς Θεῖω Πνεύματι καὶ τοῦ νοῦς θεραπεύει πᾶσαν τὴν ἄγνοιαν.

Μυρίπνοον ὡς ρόδον, πρόκειται τοῖς πᾶσιν, ἡ παναγία σου κᾶρα, Νικόδημε, ἣν προσκυνοῦντες πληρούμεθα θείας χάριτος.

Ὁ νέος ἐν Ὅσίοις, τῶν ἄνω ἐκφάντωρ, θεομακάριστε Πάτερ Νικόδημε, τὴν ἀσθενούσαν ψυχὴν μου λόγῳ σου ἴασαι.

Θεοτοκίον.

Υπέραγνε Μαρία, ἡ Θεὸν τεκοῦσα, τὴν ἀναγνόν μου καρδίαν ἀπόπλυνον, τῆς μετανοίας τοῖς ρεῖθροις, ἵνα δοξάζω Σε.

Μεγαλυνάρια.

Ἄξιον ἔστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν Σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, Σε μεγαλύνομεν.

Χαίροις Ἐκκλησίας νέος φωστήρ καὶ τῶν Ὁρθοδόξων ἐγκαλλώπισμα ἱερὸν, χαίροις τῆς Μονῆς μας θερμότατος προστάτης, Νικόδημε παμμακάρο, Ἄθωνος καύχημα.

Χαίροις ὁ τῆς Νάξου θεῖος βλαστός καὶ Ἁγίου Ὁρους στῦλος ὄντως φωτοειδής, χαίροις μοναζόντων ὁ θεῖος ὑποφήτης, Νικόδημε τρισμάκαρο, λόγῳ τῆς Χάριτος.

Βίον διανύσας ἀσκητικὸν καὶ τὸν νοῦν καθάρας τῆς ἰλῦος τῶν γεηρῶν, αἴγλης τρισηλίου, Νικόδημε, ἐπλήσθης καὶ βίβλους θεογράφοις, Πάτερ, συνέγραψας.

Κάλαμος ἡ γλῶσσά σου ἀληθῶς, ὄξυγράφου ὥφθη, ὡς ὁ θεῖος λέγει Δαβίδ, ζωῆς αἰωνίου καλλιγραφοῦσα λόγους, πιστῶν εἰς σωτηρίαν, Πάτερ Νικόδημε.

Νικῶν ἡμῖν δίδου κατὰ παθῶν, Νικόδημε Πάτερ, καὶ διέγειρον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, θεηγόρε, πρὸς θείας ἐπιδόσεις, ὡς ἂν τῆς αἰωνίου ζωῆς μετὰσχωμεν.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι Πάντες μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τὸ Τρισάγιον καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Τὸν τοῦ Ἄθω φωστήρα καὶ τῆς Νάξου τὸ βλάστημα καὶ τῆς Ἐκκλησίας ἀπάσης, τὸν θεόπνουν διδάσκαλον, Νικόδημον τιμήσωμεν πιστοί, ὡς ἔμπλεων σοφίας θεϊκῆς· διδαχὰς γὰρ οὐρανίους καὶ δασιλεῖς, βλυστάνει τοῖς κραυγάζουσι· δόξα τῷ σὲ δοξάσαντι Χριστῷ, δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι, δόξα τῷ χορηγοῦντι διὰ σοῦ ἡμῖν τὰ πρόσφορα.

Ἐκτενὴς καὶ Ἀπόλυσις.

Ἦχος β΄. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Πάντων τῶν τιμώντων σε πιστῶς, δέχου τὰς δεήσεις, παμμακάρε, καὶ καθικέτευε, ἅγιε Νικόδημε, τὸν Ζωοδότην Χριστὸν, νίκην δοῦναι καὶ δύναμιν, κατὰ τοῦ Βελίार καὶ παισμάτων ἄφρσιν καὶ θεῖον ἔλεος, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε, Πάτερ, καὶ τοῖς θεοσόφοις σου λόγοις, πίστει ὁμιλοῦσι καὶ ἐγκύπτουσι.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων Σου καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς Σὲ ἀνατίθημι, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξον με ὑπὸ τὴν σκέπην Σου.

Ὁ Ἱερεύς: Δι' εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. **Ἀμήν.**

Δίστιχον·

Νικόδημε δέησιν οίκτρὰν προσδέχου,
Γερασίμου σπεύδοντος τῆ σῆ σοφία.